

Оссолінські колекції.

CD – диск виконано в рамках угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.
Zespół (fond) 73.
Archiwum Ostapa Ortwina

98. Archiwum Ostapa Ortwina. Materiały redakcyjne. Jan Stur: „Głód”, „Smutek”, „Nagrobek”, „Człowiek wędrowny”. Wiersze (6).

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Львівське бібліотека АН УРСР
Відділ рукописів
№ Опт. 92/n. 7.

Стор. 41
(Sturjan)

"Głód", "Smutek", "Nagroba",
"Człowiek wędrowny" — поезії.

10. р.

10. м.

Варш.

м. пол.

Автографи.

7

Z drugiej części poematu p.t. „Esej wędrówny”.
Epilog.

Ciemuż krzycycie: snów Twoich barwy białe i czarne?
Ciemuż krzycycie: „snów Twoich lice białe i krzywe?”
Słuchajcie: Wielki przyległ w Boży Świt,
Błądzi samopas po ulicach miasta
- Bez króla maga - jeno z garbem swym!
Kędyż się juki podziaty podróżnie?
Któżto się skradał, zabijał w tę noc?

x

Jam jest kolumna o straszkanyh ście,
    nad ruinami stercząca: -
Świątynie, gmachy, wieże, krużganki,
Zrenie - zbrodnie, mety zamglone,
Z pod rzesz przykrótkich mrugające krowie!

O jeszcze jedna regła upada,
o jeszcze jedna pięść zwałona.
Granit wieniąca gwiazd aureole
krona, śpiewająca -

Z bieli kolumny leżącej wygląda -
bysie widzieli - ?!

- „Tę Wielkiego myśmy ujrzeć,
Na tę króla myśmy wspomnieć,
Myśmy w zwierciadle dziś się przejrzeć,
Myśmy -- w zwierciadle - ??

(nie wiem)

Wzrost schłodna skóra na dłoniach naszych;
Mówisz: -- nie ma -- ??

Mysimy ja nigdy o zmierzchu - ^{rusyli} ~~stajili~~;
Mysimy żyli dniami i nocą, dniami i nocą rękawice,
Przymierzali długi, długi -
Dłonie małe, dłonie wielkie,
Pręgnięte, centrowane,
W rękawicach - białe, - białe -
Bielusienkie!
Dłonie nasze - czyste są!

a ja wreszcie Jotra w serce swoje wciął
- Bęka kolumna -
o dół zbieram codziennie okruchy
- Tak się może -
o dół stawiam raz na rok kolumnę
- z tych okruchów -
o dół zmieniam dziesięć lat boksu
W radość, co jednę jako chwałę Toma.

A wczoraj śpiewam:

Nie sepy, my! Z poręgniętych Tom
W wężynie zrodził się korupcie,
Uderza w mizny Tom a dswen
- O, serca złe! o, głowy głupie! -
Skon!

Dwumastu Trzeba apostołów,
 - zakaśniękawy -
 Dwumastu Tęgiel chłopów Trzeba,
 - O, dusze - gotzbie! -

Z zakaśka domów,
 z pod pieleszy,
 Z poza szafy, z nad sufitu,
 z zgrzytu zębów i łanuchów - Tak się tworzy
 - lwał drobny - lukojadu -
 z obgryza wszystkie palce,
 = (Postrożenie, patrz, paznokcie!)
 z wysysa sok z zrenicy,
 z wszystkie śiany i tapety
 z foteli i łóżnice,
 z powozy i wagony
 z re na nice - z re na nice -

legli już pokotem: -

Karty!

Honosas, nigdy nie umarły, -
 zno w przylytem!

*

Biorę do garści gliny kamal,
 W twarz ^(w) ~~ham~~ i z rzucam -

Przeklenstwa Trąd!
 Wilepli! - W osach błota kamal!!!

4
Przybyłem - nie wiem, skąd?
Na sąd?

A kto z was dobry: peret sięw!

"H zremicach teza szępsia lōni,
A przed nim droga bita skrami -

Przybyłem - nie wiem, skąd - ?
Na sąd?

I, czemu - no się zadawał z wami?

Jan Sturz.

Jau Star ^{wersi} głód

Jako te przy bezdomne wtroszym się po świecie
z pyskiem wesołym: jada! na smietniku życia.

A kiedyś z poza płotów, gdzieś z za dui ubrycia
Wieni drabna dłoń kijem nas grzmi po grzbiecie.

Jako te przy bezdomne wtroszym się po świecie.

^{wstęp}
Hdwersas sierść swą jezjny, niły ciemię róży,
Rozplonimej wstrach stonca. Les serc naszych lić,
Który się w rozjęk dzwondw spękanym purpurcy
I rozrasta w kwiat lilji: Trup swą bielą duży,
Nikt nie stypzy wśród pysków zglodniatego wycia.

^{wstęp.}

Jako te przy bezdomne wtroszym się za życia -

~~Jau Star~~

Smutek.

A były wargi, jak pierwiosnek białe
I młody lotus w bieli doskonałe.

słyły wargi-sen: niecałowane,
Znajdźcie oserwień, zórz ginących ranę.

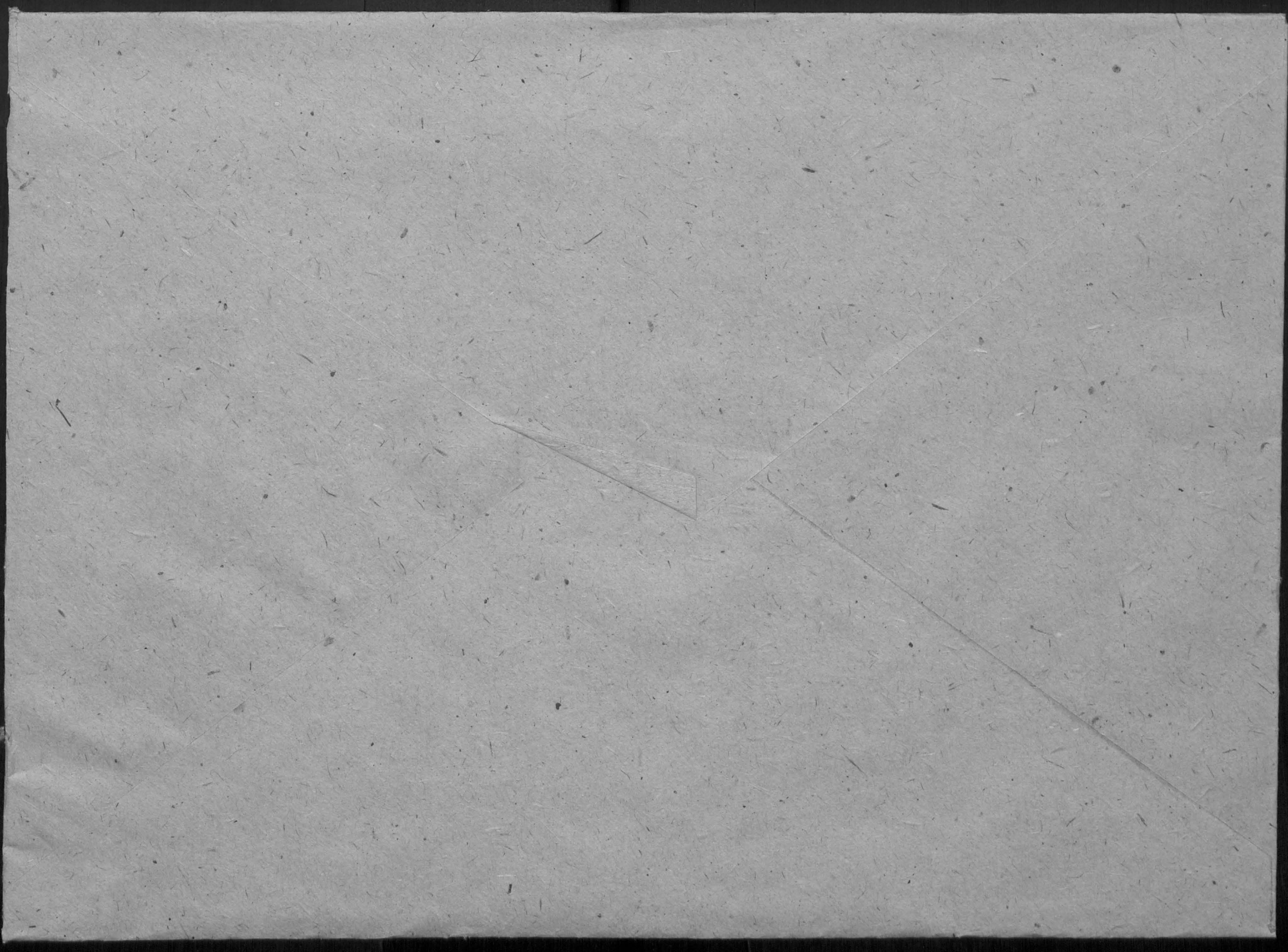
słyły wargi jak lód w zimie sine.
Pocałowały cud wiosniamy, - Śmierć.

Nagrobek

Ja, stonice martus białe na Tan'osceem niebó,
które się upaja sokiem moich żył
I w tysiąc też rozwija na moim pogrzebie,
Ja, stonice - przecie byłem.

I jam stonice byłem!

Jan Tłw

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.